

Camacuc

Tot el que es faci al País Valencià, en matèria de promoció i de defensa de la cultura pròpia, té un mèrit que, pel cap baix, s'ha de multiplicar per deu. Són de tothom ben conegudes les circumstàncies adverses i difícils, producte d'una estúpida obcecació política i d'un odi patològic, en què hi cal dur a terme qualsevol acció cultural que no representi una ruptura amb tots els autèntics signes d'identitat del poble valencià, començant, és clar, per la llengua, i uns lamentables fets tots recents les han confirmades una vegada més. Per això ens ha d'alegrar en alt grau que un grup de joves valencians, a desgrat d'aquestes circumstàncies adverses, hagin tingut el coratge i l'empenta suficients —perquè calen totes dues coses— per a emprendre la publicació de "Camacuc".

Sabem molt bé, per experiència pròpia, les dificultats que comporta la publicació d'una revista per a xiquets i xiquetes. Perquè "Camacuc", diguem-ho tot seguit, és precisament això, tal com diu explícitament a la portada: una revista per a xiquets i xiquetes. I ja no caldria afegir-hi que es tracta d'una revista publicada a València i escrita íntegrament en valencià, això és, en la variant del català pròpia del País Valencià. En volen una mostra, triada a l'atzar? Heus-la ací: "Vos he fet venir perquè m'han dit que la vostra dona ha fet córrer que heu trobat una olla plena de monedes d'or". Si no ho priva una obstinada mala fe, basta per a fer-nos convenir que cap denominació, per excioent que pretengui ésser, no pot reeixir a dissimular la identitat indissimulable d'aquest llinguatge.

Hem dit, però, que una revista per a xiquets i xiquetes es una empresa difícil. Ho és, de difícil, àdhuc en circumstàncies normals, prescindint de la llengua i de l'hostilitat administrativa (que hem conegut molt bé) i ambiental. El fet és que, en uns quants anys, n'hem vist morir moltes, la majoria d'elles de mort prematura, fins i tot algunes que recolzaven sobre grups empresarials poderosos. Aquest no és pas el cas de "Camacuc", tal com és ben fàcil d'endevinar: neix, com tantes altres coses del nostre país, com a resultat de l'esforç d'un grup amb una decidida voluntat de servei. No fa gaire en vam rebre el número 0 i ara el número 1 que en aquell ens anunciaven. És una revista digna i moderna, de presentació i de contingut, certament millorable, però de la qual esperem, sobretot, la continuïtat.

Albert Jané